

Protokół nr 3/2022r.
z posiedzenia Krajowej Rady Konsultacyjnej Do Spraw Osób Niepełnosprawnych
VIII kadencji
w dniu 21 stycznia 2022 roku

Skład osobowy

W posiedzeniu uczestniczyli członkowie Rady zgodnie z załączoną listą obecności oraz:

- Paweł Wdówik – Sekretarz Stanu w MRiPS, Pełnomocnik Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych,

Porządek posiedzenia

Część I

1. Przywitanie członków Rady przez Panią Przewodniczącą, Monikę Zimę-Parjaszewską
2. Dyskusja nad standardami warsztatów terapii zajęciowej przygotowywane przez PFRON w ramach projektu „Aktywni Niepełnosprawni – narzędzia wsparcia samodzielności osób niepełnosprawnych” oraz przedstawienie stanowiska PFRON w odniesieniu do uwag przedstawionych na wcześniejszym posiedzeniu w sprawie standardu oraz dyskusja,
3. Prezentacja wypracowanych propozycji instrumentów w projekcie „Włączenie wyłączonej – aktywne instrumenty wsparcia osób niepełnosprawnych na rynku pracy” i zaopiniowanie ich przez KRK,
4. Dyskusja na temat przygotowany przez Pana Marka Kalbarczyka dotyczący organizacji pozarządowych oraz potrzeby większego wsparcia w działaniach, które są przez nie realizowane,
5. Podsumowanie i zakończenie posiedzenia.

Przebieg posiedzenia

Ad. 1 Posiedzenie otworzyła Pani Monika Zima-Parjaszewska- Przewodnicząca Krajowej Rady Konsultacyjnej Do Spraw Osób Niepełnosprawnych, przywitała wszystkich obecnych a także zaprezentowała porządek obrad.

Ad. 2. Przewodnicząca oddała głos Przedstawicielom PFRON, m.in. Pani Beacie Góral. Pani Góral zaznaczyła, że wstępna wersja projektu nie jest wersją ostateczną i będzie modyfikowana oraz weryfikowana. Stwierdziła, że kolejnym projektem będzie modyfikacja standardu w oparciu o wyniki pilotażu, a także ewentualne przygotowanie propozycji zmian prawnych, systemowych które by te rozwiązania pozwoliły wdrożyć. Pani Beata Góral wskazała, że w dokumencie tym proponuje się wdrażanie etapowe. Mianowicie nie tylko przygotowanie samych warsztatów dzięki pakietowi szkoleń, ale spowodowanie, aby otoczenie WTZ było jak najbardziej przygotowane. W propozycji standardów występuje szereg rekomendacji w zakresie zmian pranych, które powinny zaistnieć, żeby w całości ten pakiet mógł być realizowany. Dużo znalazło się tych elementów w standardach, ale one są na razie pewnymi propozycjami, do dyskusji i to jest etap prac nad projektem, aby później sprawdzić w praktyce i przedyskutować po etapie pilotażu. Pani Góral podkreśliła, że najwięcej uwag dot. obszerności dokumentu i szczegółowego opisu pewnych zasad samego funkcjonowania WTZ i formy pracy. W standardzie znajdują się opisane formy pracy, które są katalogiem otwartym. W związku z tym zapisy zostały doprecyzowane bo każdy warsztat stosuje określony pakiet metod, ale te metody muszą być dostosowane i do możliwości i do potrzeb uczestników. Następnie Pani Beata Góral odniosła się do uwag dotyczących kwestii otoczenia WTZ, zaznaczając że różne jest środowisko warsztatów ale ich poziom musi być zgodny z wytycznymi i dostosowany do potrzeb uczestników. Standard przewiduje pomoc w zakresie szkolenia kadr, a także pomoc związaną ze zwiększeniem finansowania WTZ, ponieważ często powtarzają się postulaty dotyczące zbyt małej ilości kadry, aby prowadzić zindywidualizowane formy działania WTZ. Taki postulat oczywiście się znajduje i takie dofinansowanie powinno się zwiększyć wraz z zakresem działania WTZ, także w odniesieniu do systemu orzecznictwa (taką uwagę PFRON wniósł do standardów, głównie w zakresie kwalifikowania uczestników WTZ). Część uwag będzie realizowana po pilotażu ponieważ wymagają przemyślenia i doprecyzowania oraz zweryfikowania w praktyce. Wystąpiły także uwagi dot. statusu pracowników WTZ (głównie instruktorów terapii zajęciowej) czyli wprowadzenie takiego zawodu do listy zawodów. Pani Beata zaznacza że dużo z uwag, było zapisane w standardach i również będzie doprecyzowane. Natomiast uwagi nie dotyczące bezpośrednio WTZ, a dotyczące orzecznictwa stały się bardzo istotne ze względu na kwalifikowanie uczestników warsztatów. Pani Beata Góral odniosła się również do uwag dot. statusu osoby instruktora terapii zajęciowej .

Następnie głos zabrała Pani Irena Wolińska z PFRON uzupełniając wypowiedź Pani Beaty Góral – wskazała, że często pojawia się wymóg wysokiej efektywności zatrudnieniowej dla uczestników WTZ, którego na ogół w tym dokumencie nie ma. Wyraźnie podkreślamy, że są dwa istotne nurty rehabilitacji w WTZ zawodowe i społeczne ale absolutnie nie próbowaliśmy czynić i nie czynimy oraz nie dążymy i nie chcemy aby WTZ były z efektywności zawodowej swych podopiecznych rozliczane. Natomiast będziemy próbowali w jakimś momencie po pilotażu bądź w trakcie pilotażu dopracować pewne wskaźniki efektywności jeśli chodzi o aktywizację zawodową czyli o sytuację, w której człowiek będzie coraz bardziej gotowy do wyjścia na rynek pracy ale nie dążymy aby WTZ-y wyręczyły PUP-y czy inne agencje zatrudnienia bo każdy ma swoje miejsce, dlatego jest rozdział w którym pokazujemy złożoność usytuowania WTZ-ów w szerokim kontekście instytucji społecznych. Natomiast skrót standardy odnosi się do wstępnej wersji standardów, o których akceptacje będziemy prosić Państwa i Komitet Sterujący by wstępnie można było dopuścić te wersje standardów do pilotażu. Natomiast jeśli standardy wejdą w życie to nie stanie się to w najbliższym czasie a nawet nie za rok.

Po wypowiedzi Pani Ireny Wolińskiej głos zabrała Pani Przewodnicząca, która sprostowała, że jednak zależy wszystkim na tym, aby po zakończeniu pilotażu i ewentualnych modyfikacji instrumentów (które będą wynikać z modyfikacji i z ewaluacji tego instrumentu) później bardzo szybko pracować, aby weszły one w życie. Obecnie pracujemy nad doskonaleniem tego projektu, który może wejść w życie dopiero za jakieś dwa lata.

Następnie Pani Beata Góral z PFRON dopowiedziała, że wszystkie postulaty są analizowane i brane pod uwagę. Przypomniała, że w opracowaniu tego dokumentu uczestniczyli też praktycy tacy jak pracownicy WTZ, którzy w swoim doświadczeniu mają również stosowanie oceny funkcjonalnej czyli te wątpliwości dotyczące opracowania danego elementu trudnego. W tym elemencie byli zaangażowani nie tylko teoretycy ale również byli specjaliści którzy współpracowali z teoretykami.

Pani Przewodnicząca oddała głos Panu Adamowi Kompowskiemu, który zadał pytanie odnośnie tego jacy praktycy pracujący z osobami z autyzmem w WTZ i ZAZ przygotowali model oceny funkcjonalnej? Zaznaczając, że jedyny ZAZ dla osób z autyzmem jest prowadzony w Wilczej Górze, natomiast nikt w tej sprawie z tą instytucją się nie konsultował. Pan Adam Kompowski wskazał, że generalnie osób z autyzmem jest mało w WTZ, dlatego zachodzi

pytanie: co to byli za specjaliści? Gdyż środowisko opiekunów osób z artystycznym autyzmem ma wątpliwości czy to były osoby które mają do czynienia z osobami z autyzmem. Czy ten model oceny funkcjonalnej jest adekwatny i nie wykluczy osób z autyzmem?

Pani Beata Góral odpowiedziała Panu Kompowskiemu wskazując, że nie jest w stanie odpowiedzieć na zadane pytanie ponieważ nie pytała czy w tych WTZ, w których pracują dani specjaliści są rzeczywiście osoby ze spektrum artystycznym. Natomiast nabór jest otwarty do pilotażu więc jest możliwość aby w grupie warsztatów znalazły się takie warsztaty, które będą w stanie ten model przetestować. Przyjmuję uwagę i będziemy ten temat rozmawiać w trakcie pilotażu.

Następnie Pani Przewodnicząca oddała głos Pani Barbara Świątek- Bober. Pani Barbara przywitała Pana Ministra, Panią Przewodniczącą i wszystkich obecnych, przedstawiając się zaznaczyła że reprezentuje środowisko WTZ z Województwa Podkarpackiego i również Ogólnopolskie Forum Warsztatów Terapii Zajęciowej. Odniosła się do stwierdzeń PFRON odnośnie uwag takich jak: „zbyt krótki czas testowania pilotażu”. Jak zaznacza Pani Barbara PFRON podał, że uwaga jest zasadna jednak okres testowania standardów ograniczony jest harmonogramem projektu, w związku z tym Pani Barbara Świątek- Bober zadała pytanie czy nie można by na tym etapie wydłużyć okresu pilotażu by trwał trochę dłużej z uwagi na czas pandemii. W związku z tym istnieją obawy, że jeśli pilotaż będzie w etapie pandemii to będzie nie adekwatny do tego czego oczekujemy. Pani Świątek- Bober zadała jeszcze pytanie w sprawie IPR czy jest w opracowaniu i czy będzie później czas na pilotaż IPR-u. Pani Barbara zadała również kolejne pytanie które dotyczyło odpowiedzi PFRON, na uwagę: wykluczenie ze standardu zadań współpracy z osobami wspierającymi uczestnika, które wymagają nowych zasobów i dofinansowania, na którą PFRON odpowiedział że zakres współpracy z osobą wspierającą (rodzic – opiekun) został określony jako katalog możliwych form do wyboru (itp.). Pani Barbara zaznaczyła, że nie chodzi o to aby z tego zrezygnować tylko istnieje obawa czy uczestnik który jest 8 godzin na warsztatach czasem dłużej, to kiedy terapeuta będzie miał czas na tak wnikliwą współpracę z rodzicami czy pomoc w wypełnianiu dokumentów. Istnieje również obawa, że terapeuci będą mieć coraz mniej czasu a coraz więcej obowiązków. Pani Barbara zaznaczyła, że uczestniczyła w konsultacjach przeprowadzonych przez Stowarzyszenie św. Królowej Jadwigi i cały czas były notowane uwagi i czy PFRON również te uwagi ujął.

Ponieważ będzie trzeba głosować nad projektem a nie wiadomo jak będzie wyglądał, co zostanie zmienione, a co nie by to jasno zostało przedstawione.

Pani przewodnicząca zabrała głos i zaznaczyła, że zanotował cztery pytania i poprosi o odniesienie się do nich.

Pani Beata Świąch-Bober zabrała głos zaznaczając, że zacznie od narzędzia informatycznego i od pilotażu oraz diagnozowania całego IPR. Stwierdzając, że oczywiście mamy na celu ten proces przebadać i sprawdzić w oparciu o ocenę funkcjonalną czyli cały proces będzie pilotowany i do tego celu przygotowaliśmy informatyczne narzędzie, które zostanie udostępnione także z uwzględnieniem IPR, natomiast niektóre elementy nie będą mogły być tak bardzo zautomatyzowane, ponieważ przygotowanie takiego narzędzia informatycznego zajmuje dużo więcej czasu. Pani Beata Świąch-Bober zaznaczyła, że w rozdziale dotyczącym etapów wdrażania ujęła uwagę dotyczącą docelowego narzędzia, które nie tylko będzie ten proces w sposób zautomatyzowany przeprowadzać, ale także umożliwi przeprowadzenie analiz porównawczych w określonym czasie. Ta uwaga jest bardzo cenna i w rekomendacjach oraz rozdziale dotyczącym etapów została ujęta jako rozwiązanie, które będzie można docelowo wdrożyć. Natomiast kwestia współpracy z rodzicami znalazła się w katalogu możliwości, który pozwala wybrać WTZ bo nie każdy z tych elementów musi być wypracowany przez WTZ, jest to indywidualna kwestia. Pewnych rozwiązań nie trzeba stosować wobec wszystkich uczestników WTZ. Zmianą jaka nastąpiła w standardach jest to, że nie będzie potrzeby dokumentowania jeżeli uczestnik nie będzie potrzebował wsparcia. Natomiast odpowiadając na dalsze pytania Pani Beata Góral wskazała, że zostały one przekazane do ekspertek, które pracują nad 4 i 5 standardem dotyczącym budowania diagnozy i realizacji IPR. Ekspertki przeanalizowały wszystkie szczegółowe uwagi i wprowadziły szereg zmian także do etapu diagnozy funkcjonalnej, gdyż przeniesieniu wszystkich uwag nie byłoby możliwe.

Natomiast do pytania dotyczącego długości pilotażu odniosła się Pani przewodnicząca, która wskazała, że nie ma możliwości przedłużenia pilotażu, ponieważ musi się skończyć w momencie rozliczania się ze środków unijnych.

Następnie Pani Przewodnicząca udzieliła głosu Pani Annie Hejduckiej. Pani Hejducka zaznaczyła że brak jest konkretów w odpowiedzi PFRON na uwagi dotyczące suplementów. Pani Anna zadała pytanie przez kogo i jak zostali powołani pracownicy - eksperci, którzy ten projekt pisali, skoro ogólnopolskie forum warsztatów, które zrzesza 70% warsztatów w Polsce

w ogóle nie wiedziało o tym. Jeżeli będzie testowany ten projekt standardów funkcjonowania WTZ to gdzie WTZ ma się zgłaszać do testowania (nie można znaleźć na stronach PFRON informacji w tej sprawie)? Dlaczego powstał tylko jeden standard do testowania, a nie więcej i dlaczego jest niedopracowany? Pani Anna Hejducka uważa, że należy przełożyć wszystko w czasie aby ponownie wszyscy dostali jednolity dokument, nad którym będziemy mogli pracować, natomiast na tym etapie Pani Anna stwierdziła że jest w stanie zaopiniować jedynie negatywnie.

Pani Przewodnicząca po wypowiedzi Pani Anny Hejduckiej przypominała, że konspekt którym się posługujemy jest konspektem projektu, który jest realizowany z udziałem PFRON, zatem nie są to działania, które są realizowane niezależnie od harmonogramu projektowego. Pani przewodnicząca zaznaczyła że jesteśmy zobowiązani działaniami projektowymi do uzyskania stanowiska Rady w tym zakresie niezależnie od procesu konsultacji społecznych, który się już odbył. Natomiast Pani Przewodnicząca zaznaczyła, że kształt tego dokumentu jest obecnie taki ze względu czasu projektowego, w którym się znajdujemy, następnie przed nami decyzja komitetu sterującego, w którym obecnie prace trwają cały czas.

Następnie Pani przewodnicząca przekazała głos Pani Beacie Góral, która zaznaczyła, że wszystkie uwagi są zawarte w standardach i bardzo konkretne odpowiedzi na uwagi Rady, takie jak wprowadzony już na tym etapie zapis odwoływania się zmian w orzecznictwie prawnym lub chociażby w kwestii rejestrowania uczestników. To wszystko jest propozycja. Obecnie zastanawiamy się jak połączyć działaniami WTZ-y z innymi organizacjami i instytucjami wspierającymi uczestników WTZ. Takie powiązanie chcemy znaleźć, obecnie na tym etapie prawnym nie jesteśmy w stanie tego w drożyć ani w konkretny sposób zaproponować, bo to będzie kolejny etap naszych działań i propozycji legislacyjnych. Pani Beata zaznaczyła, że jeśli zależy nam na samodzielności uczestników i docelowo na przygotowaniu do zatrudnienia to takie działania muszą zostać wdrożone.

Następnie głos zabrał Pan Minister Wdówik, zaznaczając że Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej jest partnerem w tym projekcie i jest rzeczą oczywistą, że każdy projekt, ma na celu wesprzeć pewne zmiany jakie projektujemy. Warsztaty Terapii Zajęciowej często nie są miejscem, które przygotowują do wyjścia na rynek pracy, ponieważ widać jaki jest procent osób które na ten rynek wychodzi. W niektórych miejscach faktycznie WTZ pełni funkcje, która powinna zostać przyporządkowana dla środowiskowych domów samopomocy.

Projektowane zmiany są takie aby w odniesieniu do WTZ zaczęły pełnić funkcję przygotowującą uczestników w znacznie większym stopniu. Każdy ma prawo wyrazić swój pogląd natomiast dalsze opóźnianie etapu testowania nie jest dobre bo i tak już działamy w pewnym rygorze czasowym. Zmiany mają służyć podniesieniu niezależności osób niepełnosprawnych, ich podmiotowości, aby mogli samodzielnie decydować o swoim życiu, nawet aby osoby niepełnosprawne mogły zarobić konkretne pieniądze, może niewielkie jakie zarabia się w ZAZ ale aby te osoby mogły je otrzymać i przeznaczyć na swoje potrzeby. Pan Minister podkreślił, że bardzo ważne jest aby skierować ten projekt do testowania, a decyzje będą podejmowane za rok.

Następnie Pani Przewodnicząca oddała głos Panu Markowi Piechucie ze Stowarzyszenia Dobry Dom. Pan Marek zapytał co się dalej stanie z tym dokumentem po pilotażu? Pan Marek stwierdził, gdyż sam jako reprezentant ZAZ uważa, że bardzo duża grupa osób jest w stanie podjąć pracę. Natomiast Pan Piechuta zaznacza, że na dzień dzisiejszy polski system nie jest gotowy aby objąć wszystkie osoby rehabilitacją zawodową natomiast myśląc perspektywicznie do przodu możemy to dokonać.

Pani Przewodnicząca odpowiedziała Panu Markowi Piechucie zaznaczając, że wszystkie instrumenty są już w trakcie ewaluowane, występuje super wizja oraz posiadamy ewaluatorów, którzy od połowy realizacji pilotażu wchodzi wszędzie tam gdzie one będą się realizować. Następnie zbieramy uwagi czyli trwa ewaluacja końcowa wszystkiego co wpływa z pilotażu i sprawdzamy co trzeba zmodyfikować w instrumentach. Następnie zmodyfikowane instrumenty trafiają znów do konsultacji społecznej. Po konsultacji zmodyfikowanych instrumentów są przygotowywane projekty aktów normatywnych. Następnie Pani Przewodnicząca zaznaczyła że negatywna opinia Rady nie wstrzymuje działań pilotażu dlatego że skierowanie instrumentów do pilotażu podejmuje Komitet Sterujący Projektu. Sama opinia KRK nie wstrzymuje dalszych działań projektowych.

Następnie głos zabrała Pani Irena Wolińska z PFRON, która odniosła się do słów wypowiedzi Pani Anny Hejduckiej zaznaczając, że zawsze było powiedziane, że powstanie jeden dokument standardów a nie kilka dokumentów do wyboru.

Pani Przewodnicząca przekazała głos Pani Annie Hejduckiej, która stwierdziła że niepokoi ją wypowiedź Pana Ministra i obawia się że WTZ zostaną rozliczne z późniejszego znalezienia

zatrudnienia przez ich podopiecznych. Ważne jest aby był odpowiedni system orzecznictwa i aby w każdym środowisku był WTZ i ZAZ - wtedy można działać.

Następnie Pani Przewodnicząca oddała głos Panu Tomaszowi Mice. Pan Tomasz Mika zaznaczył, że wszystkie postulaty zgłaszane podczas konsultacji społecznych były na bieżąco przekazywane do wszystkich zespołów eksperckich pracujących nad instrumentami. Pan Tomasz zaznaczył, że w tych instrumentach, za które brała odpowiedzialność strona społeczna, przy każdym instrumencie są zostawione do rozstrzygnięcia kwestie w trakcie trwania pilotażu.

Następnie głos zabrał Pan Minister i zaznaczył, że wszystko jest poddawane analizie ponieważ mamy cel, którym jest wzmacnianie niezależności osoby niepełnosprawnej i budowanie potencjału każdej takiej osoby. Pan Minister zaznaczył, że nic nie wydarzy się za pomocą rewolucyjnej decyzji ponieważ najważniejsze jest dobro osób biorących udział w tych procesach i dotyczące tych osób. Pan Minister podkreślił że oczywistym jest tworzenie najpierw większej ilości ZAZ-ów, a później wprowadzenie zmian dotyczących tego co WTZ może zrealizować z uczestnikami i gdzie ich przekierowywać.

Następnie Pani Przewodnicząca przekazała głos Panu Adamowi Kompowskiemu. Pan Adam zadał pytanie Panu prof. Mice dotyczące przygotowania modelu analizy funkcjonalnej: czy wiadomo z kim były konsultowane modele analizy funkcjonalnej, czy brały w nich udział osoby pracujące z osobami z autyzmem?

Następnie na pytanie odpowiedzi udzielił Pan prof. Mika, który zaznaczył że nie zna pełnego składu osób pracujących przy przygotowaniu standardów ze strony PFRON, gdyż PFRON był odpowiedzialny w tym temacie.

Następnie Pani Przewodnicząca podała pod głosowanie uchwałę KRK w sprawie pozytywnego zaopiniowania standardów przygotowany przez PFRON (głosowanie odbyło się w formie zdalnej). Za pozytywnym zaopiniowaniem standardów PFRON głosowało 11 osób, wstrzymało się od głosu 8 osób, natomiast przeciw zagłosowały 3 osoby. Pani Przewodnicząca zaznaczyła że zgodnie z głosowaniem KRK podjęło uchwałę o zaopiniowaniu pozytywnym dokumentu przedstawionego przez PFRON.

Ad. 3 Po przerwie Pani Przewodnicząca wznowiła spotkanie i oddała głos Pani Ewie Rejment z BON, która przedstawiła projekt „Włączenie wyłączonych – aktywne instrumenty wsparcia

osób niepełnosprawnych na rynku pracy”, zaznaczając, że dotyczy trzech obszarów funkcjonowania osoby niepełnosprawnej na rynku pracy oraz, że tak będą dzielić się również instrumenty. Pierwszy instrument dotyczy osób niepełnosprawnych bezrobotnych, drugi instrument kierowany jest do pracodawców zainteresowanych zatrudnieniem osób niepełnosprawnych tak aby wspierać pracodawców w aktywnej skutecznej rehabilitacji zawodowej w wejściu osoby niepełnosprawnej na rynek pracy, trzeci instrument wspiera osoby niepełnosprawne w podejmowaniu aktywności gospodarczej. Pani Ewa Rejment zaznaczyła, że przygotowane zostały propozycje zmian bądź modyfikacji istniejących instrumentów.

Następnie głos zabrał Pan Krzysztof Kotyniewicz - reprezentujący Polski Związek Głuchych. Pan Kotyniewicz zaznaczył, że w danym obszarze, którym zajmuje się Związek - posiada instrumenty do modyfikacji w zakresie wsparcia aktywności osób z niepełnosprawnościami. Pan Kotyniewicz zaznaczył, że z kilku instrumentów zostały wybrane tylko cztery m.in.: konwersacja i dostęp, centrum komunikacji, bony na start czy dostępne miejsca pracy. Pierwszy z instrumentów konwersacja i dostęp (jest instrumentem eksperckim bez testowania) zakłada likwidację pułapki rentowej w zakresie renty socjalnej. Pan Kotyniewicz zaznaczył, że ważne jest aby renta nie była odbierana jako coś co zastępuje zarobek, ponieważ powinna finansować zwiększone koszty dofinansowania osób z niepełnosprawnościami. Ważne jest również aby osoby niepełnosprawne, które otrzymały pracę mogły otrzymać dofinansowanie w pierwszej kolejności oraz zniesienia limitów finansowych. Natomiast drugi instrument to centrum komunikacji, który ma na celu zapewnić wsparcie dla osób z niepełnosprawnościami posługujących się językiem migowym. W tym instrumencie wsparcie otrzymają tłumacze języka migowego aby osoby niesłyszące mogły w czasie rzeczywistym połączyć się z danym centrum i uzyskać tłumaczenie na język migowy. Centra te mają pomagać we wszystkich kwestiach aktywności zawodowej. Centrum Komunikacji ma zostać przetestowane na 250 osobach. Kolejnym instrumentem są bony na start, które mają wspierać aktywność zawodową osób z niepełnosprawnościami na podjęcie zatrudnienia oraz jego utrzymanie w okresie trzech, sześciu i dziewięciu miesięcy. Bony na start mają za zadanie rekompensować niskie koszty zarobku i motywować do utrzymania pracy. Bony te zostaną przetestowane w trzech wariantach. Pierwszy z nich to - pierwszy bon na start przed podjęciem zatrudnienia, w stałej wysokości, będzie obejmował finansowaniem środka transportu do miejsca pracy itp. i będzie wystawiany na podstawie umowy o pracę. Bony te

będą wypłacane przez sześć miesięcy w kwocie 500 zł. Natomiast drugi wariant danego instrumentu byłby wypłacany przed podjęciem zatrudnienia w wysokości 500 zł na koszty transportu itp., a kolejny bon byłby wypłacany po trzech miesiącach od podjęcia zatrudnienia w wysokości 100 zł, natomiast trzeci bon zostałby wypłacony po szóstym miesiącu od podjęcia zatrudnienia w wysokości 1500 zł. Trzeci wariant danego instrumentu polegałby na tym, że pierwszy bon byłby wypłacany po pierwszym miesiącu w wysokości 100 zł, kolejny po trzech miesiącach od podjęcia zatrudnienia, natomiast kolejny po dziewięciu miesiącach podjęcia zatrudnienia osoba otrzymywałaby 2000 zł. Taki bon mógłby funkcjonować w Powiatowych Urzędach Pracy i być finansowany ze środków funduszu pracy. Łączna liczba osób biorących udział w testowaniu to 100. Natomiast czwarty instrument o nazwie moje dostępne miejsce pracy, dotyczy zakupu sprzętu do indywidualnego dostosowania miejsca pracy w kwocie 3 000 zł i uprawnioną do tego instrumentu będzie osoba posiadająca orzeczenie o niepełnosprawności lub równoważne, która pracuje w wymiarze co najmniej pół etatu oraz osoba prowadząca co najmniej rok działalność gospodarczą. Osoba niepełnosprawna zmieniająca pracę zabiera ze sobą dany otrzymany sprzęt, nie zostawia u pracodawcy. Instrument ten powinien funkcjonować w PUP i być finansowany ze środków funduszu pracy lub ze środków PFRON. W testowaniu będzie brać udział 50 osób.

Następnie głos zabrał Pan Krzysztof Kosiński, który wymienił instrumenty związane z podjęciem zatrudnienia przez osoby niepełnosprawne, przygotowanie pracodawcy do zatrudnienia osoby niepełnosprawnej, wsparcia kierowanego dla osób niepełnosprawnych w powrocie na rynek pracy oraz motywowanie pracodawców aby zachcieli przyjmować takie osoby do pracy. Instrumenty te są kierowane do wszystkich pracodawców. Odnośnie instrumentu dotyczącego nowych miejsc pracy, ma powstać mechanizm obligatoryjnego wsparcia miejsc pracy, pracodawca otrzymywałby pewną kwotę finansową pomocną w dostosowaniu stanowiska pracy dla osoby niepełnosprawnej oraz byłby zobowiązany do zatrudnienia osoby niepełnosprawnej przez określony czas. Następnym instrumentem byłoby wsparcie osób niepełnosprawnych wracających na rynek pracy, które miało by na celu wsparcie pracodawcy, który zechce zatrudnić osoby oddalone od rynku pracy, które nie pracowały i nie były ubezpieczone z tytułu pracy zarobkowej przez okres 12 miesięcy lub były byłyymi uczestnikami WTZ i chciałyby podjąć zatrudnienie. Pracodawcy natomiast otrzymywaliby pewną kwotę w tym celu po pierwszych trzech miesiącach, później po sześciu miesiącach, a następnie po 9 miesiącach. Wymogiem ze strony pracodawcy byłoby to, by sam

nie mógł zmieniać warunków pracy i płacy. Natomiast trzeci instrument jest związany z osobami, które stały się niepełnosprawne w trakcie zatrudnienia lub ich niepełnosprawność się pogłębiła w trakcie zatrudnienia. W tym instrumencie pracodawca będzie otrzymywał wsparcie finansowe w ramach indywidualnego programu rehabilitacji.

Pani Przewodnicząca oddała głos Panu Antoniemu Sobolewskiemu. Pan Sobolewski zaznaczył, że instrument dotyczący zakładania działalności gospodarczej przez osoby niepełnosprawne, funkcjonował w obszarze działania jednoosobowych działalności gospodarczych np. spółdzielnie socjalne osób fizycznych. Instrument, który nazywa się nowa droga zawodowa - jest skierowany dla osób otrzymujących orzeczenie o niepełnosprawności, ważne jest aby taka osoba została automatycznie kierowana do doradcy zawodowego. Doradca zawodowy może być w Urzędach Pracy, w PFRON, w Komisjach Orzekających lub agencjach zatrudnienia. Natomiast drugim instrumentem jest dostępna i elastyczna dotacja. Dotacja byłaby udzielna z dwóch źródeł z PFRON oraz ze źródła funduszu pracy. Ważne jest też, że każda osoba otrzymująca orzeczenie o niepełnosprawności będzie miała możliwość zarejestrowania się jako osoba bezrobotna i będzie mogła korzystać z pełnego wsparcia przysługującego osobą bezrobotnym czyli np. z dotacji na założenie działalności gospodarczej finansowanej z funduszu pracy. Dotacja jest rozliczna ryczałtowo czyli osoba otrzymująca dotację musi być zarejestrowana w ZUS i płacić składki. Następnie instrument nazywający biznes bez barier czyli osoba niepełnosprawna otrzymuje asystenta wspierającego przedsiębiorcę - osobę niepełnosprawną. Wszystkie instrumenty trafiają do pilotażu.

Następnie głos zabrał Pan Marek Kalbarczyk – który zaznaczył, że pragnie aby szybko wszystkie poruszane instrumenty weszły w życie bo są bardzo cenne i ważne.

Później głos zabrał Pan Przemysław Żydok – poprosił o sprecyzowanie instrumentów Pana Kosińskiego.

Następnie Pan Kosiński przypomniał wymienione wcześniej w prezentacji instrumenty.

Głos zabrała też Pani Anna Hejducka, która uszczegółowiła uwagi dotyczące wymienionych instrumentów .

Następnie głos zabrała Pani Renata Górna odnosząc się do kwestii asystenta w pracy.

Pani Przewodnicząca przekazała głos Panu Krzysztofowi Kurowskiemu, który zaznaczył, że środki finansowe powinny być głównie kierowane do pracowników a nie do pracodawców.

Następnie głos zabrała Pani Justyna Kucińska zaznaczając, że instrumenty które są wyszczególnione powyżej nie pomogą pracodawcy, aby osoby niepełnosprawne poszły do pracy. Ważna jest likwidacja pułapki świadczeń.

Pan Kosiński, Pan Kotyniewicz oraz Pan Antoni Sobolewski odnieśli się do poruszanych uwag.

Następnie Pani Ewa Rejment zabrała głos w dyskusji i zakończyła ją.

Pani przewodnicząca poddała pod głosowanie opinie o zaprezentowanych instrumentach i zapytała czy ktoś chciałby wnieść swoje uwagi do zaprezentowanych instrumentów. Zgłosił się Pan Krzysztof Kurowski z propozycją analizy obecnych rozwiązań pod kątem instrumentów finansowych kierowanych do pracodawcy oraz analizy możliwości chronienia specjalnego instrumentu wsparcia pracowników ZAZ i uczestników WTZ w wejściu na otwarty rynek pracy.

Następnie Pani Przewodnicząca poddała pod głosowanie nad pozytywną opinią zaprezentowane instrumenty z dwiema uwagami KRK jedna zwiera się w stanowisku KSU wybrane przez KRK, a druga dotyczy sytuacji uwypuklenia instrumentu dedykowanego uczestnikom WTZ, pracownikom ZAZ, którzy mogliby znaleźć się na otwartym rynku pracy. Za przyjęciem zaprezentowanych instrumentów w głosowało 17 osób. Uchwała została przyjęta.

Ad. 4. Pana Marek Kalbarczyk krótko zasygnalizował temat, który chciał poruszyć, a dotyczył on: organizacji pozarządowych oraz potrzeby większego wsparcia w działaniach, które są przez nie realizowane.

Jednocześnie zostało uzgodnione z Panią Przewodniczącą, że będzie to pierwszy temat kolejnego posiedzenia Krajowej Rady Konsultacyjnej Do Spraw Osób Niepełnosprawnych.

Protokół sporządziła:

Przewodniczący:

